

SUOSITUKSIA LINTUJEN PESIMÄRAUHAN TURVAAMISEKSI

Lintuvesidet

Lintuvesillä tulisi välttää toimenpiteitä ja häiriötä 15.4. - 15.7. Kurjen, kaulushaikaran ja joutsenen pesimäalueilla häiriötä tulisi välttää 31.8. saakka.

Lintujärviin kuuluu reheviä ja matalia pikkujärviä, jokia ja lahtia. Valtakunnallisesti vaarantuneita lintuvesien lajeja ovat mm. heinätavi, jouhisorsa, punasotka, tukkasotka, keltävästäräkki ja rastaskerttunen. Pesimärauhan huomioiminen on tärkeää erityisesti vesistöjä ruopattaessa, vesikasvillisuutta niitettäessä, rantarakentamisessa, rantapuustoa ja –pensaikkoa raivattaessa ja vesillä liikuttaessa.

Lintuluodot

Häirintää tulisi välttää lintuluodoilla 15.4.-31.7.

Avoimet ja vähäpuustoiset luodot ovat usein linnustollisesti arvokkaita. Lintuluotojen tyypillisiä lajeja ovat mm. selkälokki, kalalokki, naurulokki ja kalatiira. Selkälokki on valtakunnallisesti vaarantunut ja naurulokki silmälläpidettävä laji. Pesimärauhan turvaamiseksi maihinnousua ja leirytyymistä tulee välttää lintuluodoilla pesimäaikana. Veneiltäessä kannattaa pitää riittävää suojaetäisyyttä sekä välttää ison aallokon syntymistä ja turhaa melua.

Kaakkurin ja kuikan pesimäalueet

Toimenpiteitä ja häirintää tulisi välttää 15.4.- 31.8.

Kuikka on erityisesti karujen ja kirkasvetisten järvien paikkauskollinen laji. Valtakunnallisesti silmälläpidettävä kaakkuri pesii nevarantaisilla metsälammilla ja suoallikoilla. Kaakkuri ja kuikka ovat erityisen herkkiä häiriöille haudontavaiheessa. Muninta tapahtuu yleensä toukokuussa ja haudontavaihe kestää noin kuukauden. Kuikan poikaset saavuttavat lentokyvyn 67-70 vuorokaudessa ja kaakkurin poikaset 40-48 vuorokaudessa.

Kaakkurin ja kuikan pesimärauhan huomioiminen on tärkeää erityisesti rantarakentamisessa ja alueella liikuttaessa esimerkiksi veneilyn, kalastuksen tai retkeilyn yhteydessä.

Suot Toimenpiteitä ja häirintää tulisi välttää 15.4.-31.8.

Linnuston kannalta erityisen arvokkaita ovat mm. suolampareet ja soiden ja metsien vaihtumisvyöhykkeet. Soilla viihtyvistä lintulajeista on suokukko on valtakunnallisesti erittäin uhanalainen ja mm. teeri ja riekko silmälläpidettäviä. Pesimärauhan huomioiminen on tärkeää mm. suo-ojituksissa, metsänhakuissa ja turpeenotossa.

Metsät Toimenpiteitä tulisi välttää lintujen tärkeimpään pesimäaikaan 15.4.-31.7.

Metsät ovat uhanalaisten lintulajien toiseksi tärkein elinympäristö. Metsälinnuista on valtakunnallisesti erittäin uhanalainen valkoselkätikka ja silmälläpidettäviä mm. metso, kuukkeli, käenpiika ja sirittäjä. Metsälintujen pesimärauhan turvaaminen olisi hyvä huomioida mm. hakuissa, metsäautoteitä rakentaessa, metsäojituksissa ja maa-ainesten otossa.

Petolintujen pesäpaikat

Petolintujen pesäpaikoilla tulisi välttää toimenpiteitä ja häiriötä lajista riippuen 15.2.-31.8. välisenä aikana.

Haukat, kotkat ja pöllöt ovat arkoja metsänhakuille ja muulle häiriölle pesimäaikaan. Varpushaukan pesäpuun ympärillä tulisi välttää häiriötä 125 metrin etäisyydelle saakka, useilla muilla haukoilla 400-450 metrin, kalasääskellä 800 metrin ja kotkalla 1,1 km etäisyydellä pesäpuusta. Pöllöillä suojavyöhykesuositus pesimäpaikan ympärillä on yleensä 100 metriä, poikkeuksena varpus- ja helmipöllö 25 metriä ja huuhkaja 400 metriä.

Rauhoitettuihin lajeihin liittyvä lainsäädäntö

Luonnonsuojelulain 39 §:n mukaan on kiellettyä rauhoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden: (1) tahallinen tappaminen tai pyydystäminen, (2) pesien, munien ja muiden kehitysasteiden ottaminen haltuun, siirtäminen toiseen paikkaan tai muu tahallinen vahingoittaminen, (3) tahallinen häiritseminen erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muutonaikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänsyklin kannalta tärkeillä paikoilla.

Sellainen rauhoitetun linnun pesäpuu, joka on asianmukaisesti merkitty, tai suuren petolinnun pesäpuu, jossa oleva pesä on säännöllisessä käytössä ja selvästi nähtävissä, on rauhoitettu.